

Marek SZWARC, w 1943 r. wstąpił w szeregi Armii Krajowej na terenie Bielan w Warszawie. Został przydzielony do Zgrupowania „Serba”. Po zaprzysiężeniu przyjął pseudonim „Biały”, „Marek”. Zajmował się kolportażem prasy podziemnej. W czasie Powstania Warszawskiego brał udział z bronią w ręku w akcji zdobycia Centralnego Instytutu Wychowania Fizycznego przy ulicy Marymonckiej oraz obozu Wehrmachtu mieszczącego się w Lasku Bielańskim. Oddziały powstańcze poniosły wówczas dotkliwe straty. Na rozkaz dowódcy Zgrupowania „Żywiciel” jego oddział opuścił rejon walk i skierował się w rejon Puszczy Kampinoskiej. W dniach 20 – 21 sierpnia 1944 r. brał udział w natarciu na Dworzec Gdański. Następnie przeszedł kanałami z transportem broni na Stare Miasto. W dniu 27 sierpnia 1944 r. po powrocie na Żoliborz został wcielony do kompanii w Zgrupowaniu „Żubr” i brał udział w udanej akcji zdobycia Szkoły Gazowej przy ulicy Gdańskiej oraz olejarni przy ulicy Kolektorskiej. Podczas akcji zdobyto broń i amunicję. Kolejnym punktem obronnym stała się siedziba Straży Pożarnej na rogu ulic Potockiej i Słowackiego. Jednak po zmasowanych atakach ze strony niemieckiej oddziały „Żubra” wycofały się. 30 września 1944 r. został ranny i umieszczony w szpitalu polowym. Po przejściu do Pruszkowa został wywieziony transportem kolejowym, z którego uciekł w okolicach Skierniewic. W styczniu 1945 r. wrócił do Warszawy.